

[Energiministeren]

Det følger således af de gældende regler, at der for storkunder skal tages hensyn til de fordele, som et stort aftag indebærer for elselskabet. Denne prisfastsættelse indebærer en prisdifferentiering over for Det Danske Stålvalseværk A/S, som afspejler de fordele, elselskabet NESAs har ved Det Danske Stålvalseværk A/S som storkunde. Prisdifferentieringen giver ikke Det Danske Stålvalseværk A/S fordele herudover på andre kunders bekostning.

Det kan tilføjes, at spørgsmålet om NESAs prisfastsættelse over for Det Danske Stålvalseværk A/S vil blive forelagt Elprisudvalget på dettes førstkommande møde den 19. december 1988.«

Spm. nr. S 272

Til *arbejdsministeren* (1/12 88) af:

Kaj Poulsen (S):

»Hvordan påvirker ministerens besparelsesforslag på dagpengeområdet (L 57) de samlede offentlige finanser, hvis der – som regeringen valgte at gøre med refinansieringsordningen for landbruget – tages hensyn til de afledede konsekvenser for det offentlige skatteindtægt?«

Begrundelse

Af L 57 fremgår, at statens udgifter til arbejdsløshedsdagpenge forventes at falde med 600 mio. kr. i 1989, 1,5 mia. kr. i 1990 og 1,8 mia. kr. i 1991 og fremover. I de samme år forventes der en stigning i kontanthjælpsudgifterne på henholdsvis 100, 500 og 700 mio. kr. Det skyldes, at lovforslagets væsentligste sigte er at fritage arbejdssøgende mennesker arbejdsløshedsdagpenge og i stedet henvise dem til kontanthjælp.

Samlet foregiver lovforslaget således, at forringelserne for de arbejdsløse opvejes af besparelser på henholdsvis 500 mio. kr. i 1989, 1 mia. kr. i 1990 og 1,1 mia. kr. i 1991 og fremefter.

Denne opgørelse tager imidlertid ikke hensyn til, at arbejdsløshedsdagpenge er skattepligtige, mens kontanthjælp er skattefri. Der tages heller ikke hensyn til, at en direkte effekt vil være lavere offentlige indtægter fra moms og afgifter. Endelig skal det påpeges, at indtægter i form af a-kasse-bidrag vil falde, fordi incitamentet til at være medlem af en a-kasse bliver mindre.

Socialdemokratiets regnemaskiner kan ikke få de reelle besparelser som følge af forringelserne til at blive mere end knap 200 mio. kr. årligt i 1989–91.

Da landbrugsministeren fremsatte lovforslag om refinansiering af landbrugets gæld (L 27 1987-88, 2. samling), tog man i de økonomiske konsekvensberegninger hensyn til øgede skatteindtægter. Derved blev de offentlige udgifter til ordningen reduceret til ca. 1/3. Det bedes derfor oplyst, om der er en logisk forklaring på, at ministre i samme regering anvender forskellige principper i deres konsekvensberegninger, eller man blot er så politisk kreativ, at man regner brutto, når man vil skære ned, og netto, når man vil øge de offentlige udgifter.

Svar (12/12 88):

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Lovforslag, der har økonomiske konsekvenser for borgere eller virksomheder, vil altid have afledede effekter på den økonomiske aktivitet og dermed på skatteindtægter, momsindtægter samt i visse tilfælde andre dele af det offentlige indtægtsbudget. Men det er normal praksis, at der ved budgetteringen af de økonomiske konsekvenser i forbindelse med fremsættelse af lovforslag kun angives virkningen på udgiftsbudgettet.

Det er korrekt, at der ved fremsættelsen af lovforslaget om refinansiering af landbrugets gæld (L 27) blev foretaget en samlet præsentation af de budgetmæssige konsekvenser af lovforslaget. Denne indeholdt dels forøgelsen af de offentlige bruttoudgifter, dels forøgelsen af de offentlige bruttoindtægter. Der er dog ingen tvivl om, at Landbrugsministeriet på finansloven har indbudgetteret bruttoudgifterne ved lovforslaget.

Der er således ikke tale om, at der i forbindelse med budgetteringen af de økonomiske konsekvenser af et lovforslag anvendes forskellige principper ministerierne imellem.

Spm. nr. S 273

Til *justitsministeren* (1/12 88) af:

Nør Christensen (CD):

»Kan ministeren oplyse, i hvor mange tilfælde polititjenestemænd i tjenesten er blevet tiltalt, domfældt eller frifundet for vold eller drab inden for de seneste fem år?«